

Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року

м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали Х Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів Х Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

Gardus Maksym

STATE REGULATION OF ENERGY STORAGE SYSTEM DEVELOPMENT IN UKRAINE AS A TOOL FOR ENSURING POWER SYSTEM STABILITY 257

СЕКЦІЯ 3. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Антонюк Артем

ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРТИВНИХ САНКЦІЙ У СФЕРІ КІБЕРСПОРТУ: МЕХАНІЗМИ ІЗОЛЯЦІЇ АГРЕСОРА В ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРИ 262

Буга Володимир

ІНФОРМАЦІЙНІ ОПЕРАЦІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: УКРАЇНСЬКИЙ KEYС 265

Бищук Людмила

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ 266

**Водяницька Олена,
Алескерова Юлія**

МЕХАНІЗМИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ МІЖНАРОДНИХ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ ЗАГРОЗАМ 269

**Волобоєва Злата,
Габорець Ольга**

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ 273

Гнезділов Владислав

РИЗИКИ ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА СЕПАРАТИЗМУ ЧЕРЕЗ ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНІ ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ 275

Загалевиц Валентина

ГІБРИДНА ВІЙНА ЯК НОВІТНІЙ ІНСТРУМЕНТ ГЕОПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ 278

Каменчук Тетяна

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ПРОТИ УКРАЇНИ ЯК ПРИКЛАД СУЧАСНОЇ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ 282

Каретна Ольга

СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ ТА МАНІПУЛЯЦІЯ ГРОМАДСЬКОЮ ДУМКОЮ ЯК КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ ГІБРИДНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ: МЕТОДИ ТА ЗАХИСТ 286

Кобзей Наталія

ЛІНГВОПРАГМАТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВПЛИВУ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: АНАЛІЗ СУЧАСНОГО МЕДІАДИСКУРСУ 290

**Кобус Олена,
Бондаренко Степан**

ЙМОВІРНІСНІ МОДЕЛІ ПРОГНОЗУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ІНЦИДЕНТІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ 294

Ковалевська Лейла

ТЕХНОЛОГІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬНУ СВІДОМІСТЬ У ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТАХ 297

Колесников Максим

ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ВІД ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ФІЗИЧНОГО ПРИМУСУ СПІВРОБІТНИКАМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ 301

**Кочин Владислав,
Мальцев Вадим**

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ПРІОРИТЕТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ СУЧАСНИМ ГІБРИДНИМ ВИКЛИКАМ 305

Кресан Валерія

ЦИФРОВИЙ АКТИВІЗМ І «TELEGRAM-ДЕРЖАВА»: НОВІ ФОРМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ 308

що високий рівень медіаграмотності та довіри до офіційних джерел може знижувати ефективність дезінформації. Водночас швидкість поширення фейків випереджає механізми їх спростування.

Отже, інформаційні операції є стратегічним елементом сучасної гібридної війни та потребують комплексної протидії. Для цього необхідно вивчати досвід країн Європи під час Другої світової війни та вдосконалювати механізми протидії дезінформації з урахуванням нових інструментів розповсюдження неправдивої інформації.

Бишук Л. А.,
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності «Національна безпека» 256
Волинський національний університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Сучасний етап розвитку міжнародних відносин характеризується зростанням ролі інформації як стратегічного ресурсу для поширення інформації. Інформаційна безпека сьогодні розглядається як одна з ключових складових національної безпеки держави в умовах війни, особливо в умовах глобальних трансформацій та цифровізації суспільства. Для України це питання набуває особливої актуальності у зв'язку з триваючою гібридною агресією, яка поєднує військові, економічні, політичні та інформаційні інструменти впливу від різних джерел інформації [3]. Гібридні загрози передбачають використання комплексних методів впливу, серед яких особливу роль відіграє дезінформація яку поширюють для ведення в оману суспільство. Вона визначається як навмисне поширення неправдивої або викривленої інформації з метою впливу на суспільну думку, підризу довіри до державних інституцій та дестабілізації соціально політичної ситуації, особливо це найкращий метод впливу на країну коли у ній іде війна і не має інструментів боротьби із дезінформацією [2, с. 527]. У цифрову епоху швидкість поширення інформації значно зростає, що зробило дезінформаційні кампанії більш масштабними та ефективними за рахунок не швидкої поширення інформації задля протидії дезінформації. Як зазначає дослідниця Є. Борисенко,

інформаційна війна є складним комунікативним процесом для країни, який спрямований не лише на передачу інформації, але й на формування певної картини реальності у свідомості аудиторії, яка допомагає ворогу швидко просувати свої ідеї свідомості [1, с. 24]. Це означає, що сучасні інформаційні впливи часто мають прихований характер і можуть бути важко ідентифікованими для пересічних громадян, які не вміють правильно аналізувати інформацію або не знають як її перевірити на достовірність для себе. Саме це і завдає не порозуміння між державою та громадянами та приводить до громадянської війни чи іншого дисбалансу для країни, що вигідно для ворога. В нашому випадку це країна агресор, яка і за кордоном витрачає великі фінанси для поширення дезінформації про країну.

В умовах таких загроз надзвичайно важливою стає роль держави у забезпеченні інформаційної безпеки, як із основ захисту національної безпеки. Одним із ключових інструментів протидії дезінформації є забезпечення цифрової прозорості органів влади. Відкритість державних інституцій дозволяє громадянам отримувати доступ до перевіреної інформації та зменшує простір для маніпуляцій. Але в Україні є проблематика не повною мірою публікація інформації, що дає можливість для ворога використання її для дезінформації або пізнього публікування чи коментування інформації. Верховна Рада України як вищий законодавчий орган держави відіграє важливу роль у формуванні відкритого інформаційного середовища для громадянів та міжнародних партнерів. Через офіційний вебпортал парламенту здійснюється публікація законопроектів, результатів голосувань, стенограм пленарних засідань, а також інформації про діяльність депутатів і комітетів [5]. Це створює можливості для громадського контролю та аналітичної оцінки політичних процесів. Але на сьогодні не всі громадяни знають де шукати інформацію на веб порталах та сайтах, оскільки сам сайт Верховної Ради України є не зручним та написаний складною юридичною мовою, що є складно для простих громадянів України. Водночас цифрова відкритість не є повністю достатньою для ефективної протидії дезінформації. Існує низка проблем, які ускладнюють доступ громадян до інформації. Серед них – складність юридичної мови документів, велика кількість супровідних матеріалів, відсутність незрозумілих пояснень та фрагментованість інформаційних ресурсів. У результаті навіть офіційно відкрита інформація не завжди є доступною для широкого кола користувачів, що фактично не дає хорошого результату для перевірки інформації простим громадянам.

Окремою проблемою є нерівномірність та затримки у публікації інформації. Якщо результати голосувань публікуються оперативним, то

стенограми засідань і матеріали комітетів можуть з'являтися із значними затримками, що дає також сумніви для громадян до влади. Це створює інформаційний вакуум, який часто заповнюється неофіційними або неперевіреними джерелами і дає можливість для великого кола поширення дезінформацію великою кількістю. У таких умовах суттєво зростає ризик поширення дезінформації. Відсутність своєчасної та зрозумілої офіційної інформації змушує громадян звертатися до альтернативних джерел, які не завжди є достовірними. Це може призводити до формування викривленого сприйняття подій, зниження довіри до державних інституцій та посилення соціальної напруги [4]. Крім того, недостатній рівень візуалізації та аналітичного супроводу даних ускладнює їх сприйняття. У сучасних умовах важливо не лише публікувати інформацію, але й забезпечувати її зрозуміле подання у вигляді аналітики, інфографіки та пояснень.

Отже, інформаційна безпека в умовах глобальних трансформацій є ключовим елементом стабільності держави. Гібридні загрози, зокрема дезінформація, становлять серйозний виклик для України, особливо в умовах війни. Ефективна протидія цим явищам можлива лише за умови поєднання цифрової прозорості державних інституцій, розвитку медіаграмотності населення та вдосконалення державної інформаційної політики щодо громадянів України та збільшення відсотку довіри до влади.

Література:

1. Борисенко Є. Інформаційна війна крізь призму комунікативної теорії: спроба аналізу. Філософська думка. 2023. № 4. С. 21–38.
2. Варга Т. М. Дезінформація та пропаганда як інструменти ведення гібридної війни росії проти України. Аналітично-порівняльне правознавство. 2024. № 6. С. 526–531. URL: <https://surl.li/imqkgr>
3. Доктрина інформаційної безпеки України: Указ Президента України № 47/2017.
4. Стратегія національної безпеки України: Указ Президента України № 392/2020.
5. Офіційний вебпортал Верховної Ради України. <https://www.rada.gov.ua>

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції